

Verslag Praktijktafel 'Sport breekt uit!' 20 oktober 2017

Praktijktafel 1: SC Merksem vervelt tot City Pirates

Voetbalclub City Pirates Antwerpen is vandaag een grote sociaal-sportieve voetbalclub, maar dat was niet altijd zo. De club heette oorspronkelijk SC Merksem en kampte in 2004 met grote problemen. Het ledenaantal slonk, er waren problemen bij de vrijwilligers en de clubkas kon niet meer worden gespijst. Een nieuwe voorzitter beseftte dat de oplossing erin lag om zich meer te enten op de buurt. Het sociale project van deze club startte hier. Vandaag is de club een schoolvoorbeeld van een klassieke sportclub die zich omvormde tot een sociaal-sportief project dat niet meer in een keurslijf is te plaatsen. Het is geen klassieke sportclub meer, maar evenmin is het louter een sociale werking. In het geleidelijke aanpassingsproces kreeg de club zelfs een nieuwe naam: City Pirates Antwerpen. Om dit sociale potentieel te maximaliseren zijn er vier professionele werkkrachten in de club. Ze hebben een veelzijdige job. We zoomen in op hoe deze professionals dagelijks creatief aan de slag gaan met het tackelen van uitdagingen zoals armoede, infrastructuurproblemen en diversiteitsuitdagingen. Het resulteert in een brede waaier aan sociaal-sportieve projecten.

Spreker: Oscar Coppieters

Inleiding City Pirates

Inleiding van City Pirates (actief in Linkerover, Merksem en Luchtbal) door Oscar (maatschappelijk werker) op basis van filmpje en ppt (zie bijlage). In de ppt wordt de werking, basiswaarden, en motto: Voetbal de motor, sociaal de brandstof, diversiteit de kracht.

Voor City Pirates is het belangrijk de identiteit uit te dragen om zodoende jongeren deze identiteit ook te laten uitdragen (bv. lopen met hun trainingspak in de wijk). Een identiteit bepaalt normen en waarden integreren.

City Pirates is een hybride praktijk omdat het sport, jeugdwerk, cultuur en 'onderwijs' (huiswerkklassen, workshops leren coderen met MIT programma) combineert. "Als je start vanuit de interesses van de jongeren, dan kan je ver geraken." Maar dit brengt ook moeilijkheden met zich mee voor het vinden van ondersteuning: "officieel sportclub, maar we doen veel meer"

Er wordt verwezen naar Ouderbrochure, waar het 'piratenreglement' in beschreven staat met volgende centrale begrippen:

- Engagement
- Gelijkwaardigheid

- Respect

Slagzin: er zijn belangrijke zaken:

- je komt om dingen bij te leren
- veel plezier hebben
- respect voor elkaar, ouders, trainers, scheidsrechters

City Pirates bereikt heel veel jongeren uit kansgroepen (kansarmoede index).

Kostprijs is 250 euro, 100 euro krijgen leden terug via stad. Er zijn ook systemen als men niet kan betalen: in schijven betalen, soms kwijtschelden, ook zoeken naar oplossingen (bv koken op cultureel feest)

Uit de slides blijkt ook dat City Pirates een heel groot netwerk heeft, en dit essentieel is voor de dingen die men doet. Er lopen verschillende projecten (zie ppt): meisjes, riverside studie, bejaardenbezoeken (bv volksspelen), digitale helden (bib/ICT project), fietsproject, vuilopruiming project (10 minutes a day)

Uitwisseling met aanwezigen

Tijdens het gesprek komen volgende thema's aanbod: vinden van ondersteuning bij de sportdienst, rol van andere diensten, duurzaamheid van bestaande ondersteuning en rol professionals.

Wat verwachten jullie van een sportdienst? Financiële ondersteuning, en meer werk maken van andere diensten (jeugdwerk en welzijnswerk) erbij te betrekken. Sportdienst heeft ook limieten (en ondersteunt al veel sportclubs). Binnen andere stedelijke diensten heeft City Pirates niet steeds de juiste contactpersonen.

Hoelang kan een ondersteuning duren (bv. diversiteitsmanagers/verenigingsondersteuners in Antwerpen). Is hier een visie op? Hoe gaan de clubs er mee om?

Moet er gedacht worden aan een toekomsttraject waar geen ondersteuning meer 'nodig' is, waar men niet meer afhankelijk zal zijn van subsidies (en betaalde beroepskrachten)? Antwoord vanuit City Pirates hierop is dat zowel bij privé als bij overheid ondersteuning gezocht worden. Sport moet uitbreken, andere diensten moet het werk erkennen en ook nodige ondersteuningsmogelijkheden voorzien. Besloten wordt wel dat City Pirates niet zelfredzaam is zonder professionals.

Hoe kan je jezelf als professional overbodig maken? "Je geeft ze geen vis, je leert ze vissen" ...maar met deze redenering is iets mis want die grote uitdagingen verdwijnen niet. Bijkomend is de club ook verlieslatend is (zoals de meeste clubs), dus het geld moet van ergens komen.

Jeugdwerk en sportclubinitiatieven, doen meer en vooral ook dingen die de verantwoordelijkheid van een overheid zijn. Indien we door 'andere diensten' ook erkend willen worden moeten we onze statuten veranderen...maar dat vergt veel tijd. Vaak is het al een heel opgave om alles draaiende te houden. Maar andere diensten aanspreken, hoe doe je dat? Bijkomend is er het gegeven van privatisering van sociaal werk, verschillende inkantelingen, budgetten die krimpen.

Vraag: Doelgroep kinderen mengen met middenklasse kinderen, is dat mogelijk? (vraag komt uit een case waar men merkt dat de middenklasse wegtrekt uit een bepaalde wijk)

- Kinderen zien geen kleur. Opzet is om sociale mix te creëren. Is afhankelijk van wijken, en is niet altijd mogelijk
- Positieve ontmoeting creëren: sportclub kan een katalysator zijn voor samenlevingsopbouw.

- Na een paar jaar komen middenklasse mensen terug als jouw project goed draait, mooie uitstraling, mooie visie waarin iedereen zich erkend, sterke identiteit (alternatieve identiteit). Het voorbeeld wordt gegeven van Piratenparada in Antwerpen (link met haven van Antwerpen).

Welke info/meerwaarde leveren huisbezoeken op? Deze geven signalen rond armoede (geen eten, geen goede kledij, geen kleine bedragen kunnen betalen...), je moet eerst een vertrouwenskader creëren. Je hoeft echter als club niet alles te dragen, en je werkt hierbij best nauw samen met andere diensten (buurtwerk,...). BX Brussels geeft aan geen huisbezoeken meer te doen omdat ze 'te veel' leden hebben, dit is niet meer haalbaar.

Enkele andere punten:

- Meer aandacht voor hybride sportprojecten zoals die vandaag aanbod komen in sportinnovatie.
- In de audit voor de jongerenwerking (van de voetbalbond) zit geen aandacht voor kansenbeleid, diversiteit,...dit is er niet en wordt als problematisch ervaren door de aanwezigen.
- Hoe kunnen Impulssubsidies duurzaam gemaakt worden? Kan dit enkel door professionals? De vraag moet echter ook gesteld worden wat je kan leren als vrijwilliger, in een vrijwillige club die geen ambitie heeft om met professionals te werken?

Verslag: Rein Haudenhuyse (VUB)